

Opinie: "Jonge boer, een utopie?"

Opinie

Deze week viert het Vlaams Stikstofdecreet zijn verjaardag, maar op weinig landbouwbedrijven zal er "lang zal het leven in de gloria" weerklinken. Dat schrijft Justine Arkens, voorzitter van Groene Kring, in een opiniestuk. "Vieren zit er niet in. Met de aanhoudende boerenprotesten zou je bijna vergeten waar het echt over gaat: een landbouwsector die al jaren op slot zit, en vooral een toekomst die op slot zit voor jonge boeren. Nog steeds is er geen perspectief, nog steeds geen rechtszekerheid."

🕒 27 JANUARI 2026

Lees meer over:

Groene Kring

jonge boeren

Op 24 januari 2024 keurde het Vlaams Parlement de Programmatie Aanpak Stikstof goed, beter bekend als het Stikstofdecreet. Na drie jaar onderhandelen, 20.000 bezwaarschriften, tientallen acties en twee vernietigende juridische adviezen ging de Vlaamse landbouwsector op slot. "Krik krak, sleutel in de zak," leek de boodschap van de Vlaamse politiek.

Het akkoord werd voorgesteld als een noodzakelijke stap om onze natuur te beschermen. En laat ons duidelijk zijn: geen enkele boer is tegen natuur. Integendeel. Boeren leven ermee en ervan. Het is een deel van hun dagelijkse realiteit. De doelstelling is dus legitiem. Maar terwijl beleidsmakers schermen met duurzaamheid en lange termijnvisies, wordt ondertussen een hele generatie jonge boeren opgeofferd. Voor elke jonge boer die vandaag afhaakt, komt er geen andere meer in de plaats.

“**Geen enkele jonge boer weet nog wat hij moet bouwen, waarin hij moet investeren of welke toekomst zijn bedrijf heeft**”

Justine Arkens - Voorzitter Groene Kring

En daar zit precies het probleem: jonge ondernemers hebben perspectief nodig. Ze moeten weten waar ze aan toe zijn. Een landbouwbedrijf overnemen is geen hobby, het is een levenskeuze. Je investeert niet voor vijf jaar, maar voor een hele carrière. Stallen, machines, gronden: dat zijn investeringen die je maar één keer doet. Maar vandaag weet geen enkele jonge boer nog wat hij moet bouwen, waarin hij moet investeren of welke toekomst zijn bedrijf überhaupt heeft. Vergunningen zijn onzeker, uitbreiden is quasi onmogelijk en familiale opvolging staat op losse schroeven. De boodschap aan jongeren is duidelijk: "Begin er niet aan."

Als de jonge boer verdwijnt, is dat niet alleen een ramp voor de sector, maar voor de hele samenleving. Vandaag protesteren boeren tegen handelsakkoorden zoals Mercosur, die producten binnenbrengen die aan veel lagere standaarden geproduceerd zijn dan onze eigen voeding. Consumenten steunen lokale landbouw en willen weten waar hun voedsel vandaan komt. Maar hoe willen we die lokale voedselproductie garanderen als we er alles aan doen om jonge boeren te ontmoedigen?

Hier wringt het beleid zichzelf vast. We zeggen dat we voedselzekerheid belangrijk vinden, maar maken landbouw onmogelijk. We pleiten voor korte ketens, maar ondergraven ze tegelijk. We willen duurzame productie, maar ontmoedigen net diegenen die daarin willen investeren. Dat is geen visie, dat is contradictie.

“ We pleiten voor korte ketens, maar ondergraven ze tegelijk

Justine Arkens - Voorzitter Groene Kring

Twee jaar later zitten jonge boeren nog altijd vast in dezelfde onzekerheid. Hun beslissing om een bedrijf over te nemen kunnen ze niet langer uitstellen: ze worden in een hoek gedreven en móéten kiezen, maar krijgen daarbij geen enkele houvast. En net dat maakt het zo wrang. Deze generatie wil verduurzamen. Ze is beter opgeleid, staat open voor innovatie en wil emissiearm te werk gaan. Maar verduurzamen kost geld - heel veel geld. Een beroep doen op de bank is bovendien steeds minder vanzelfsprekend, want ook financiële instellingen worden terughoudender tegenover onze sector. Ook hier spelen de lopende politieke spelletjes een rol. En zelfs wie wél kan investeren, weet niet waarin dat veilig kan. Nieuwe technieken worden juridisch aangevochten, elke vergunning kan weer worden ingetrokken. Na jaren van inspanningen sta je zo opnieuw aan het begin.

Hoe kan je van jonge ondernemers verwachten dat ze blijven investeren, als het beleid morgen alweer volledig kan veranderen?

Politici spreken graag over generatievernieuwing. Over toekomstvisies. Over het beschermen van onze landbouw. Maar woorden voeden geen bedrijven. Wanneer wordt het Stikstofdecreet hervormd van een depositie- naar een emissiebeleid? Wanneer stopt Vlaanderen met zichzelf tegen te werken? Wanneer krijgen jonge boeren opnieuw een eerlijke kans?

Hoe lang gaan we nog wachten?

Tot de jonge boer geen realiteit meer is, maar een herinnering?

Tot hij een utopie wordt?

Met dit opiniestuk wil de auteur een bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat. De auteur schrijft in eigen naam en is verantwoordelijk voor de inhoud van de tekst.

De auteur

Justine Arkens is voorzitter van Groene Kring, de landbouworganisatie voor jonge boeren van Boerenbond.

Uitgelicht

Perenteler Joerdy (28): “Je kiest niet voor een job, maar voor een leven”

Reportage

Het hardfruit valt niet ver van de boom, of toch niet in het geval van perenteler Joerdy Lux (28) uit Borgloon. De jonge boer stapte al vroeg in de voetsporen van zijn vader

R...

🕒 30 AUGUSTUS 2024

[Lees meer](#)

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17

1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuwbsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra